

روسیه همچنان عمده‌ترین هدف توسعه‌طلبی‌های ناتو است

یک تحلیلگر آمریکایی با بررسی استراتژی‌های نظامی، توسعه‌طلبی‌های ناتو و اظهارات مقامات آمریکایی و سران ناتو تاکید کرد که مقابله با روسیه همچنان مهمترین هدف توسعه‌طلبی‌های این ائتلاف نظامی است

سرویس روسیه/خبرگزاری آران
خبرگزاری آران / سرویس روسیه : پایگاه اینترنتی "گلوبال ریسرچ" (Global Research) در نوشتاری به قلم "ریک روزوف" (Rick Rozoff)، نویسنده و تحلیلگر آمریکایی نوشت: اجلاس دو روزه وزرای خارجه کشورهای عضو "پیمان آتلانتیک شمالی" (ناتو) در پایتخت استونی طی روزهای 22 و 23 آوریل امسال میلادی برگزار شد. موضوعات مورد بحث در این اجلاس مواردی همچون اولین رویکرد راهبردی نظامی ناتو در قرن 21، جنگ افغانستان، جذب کامل کشورهای منطقه بالکان به این بلوک نظامی و گسترش عملیات مشترک جنگ سایبری را که از 2 سال پیش در دستور ناتو قرار گرفته است در برمی گرفت. مهمترین سوالات مطرح شده در اجلاس مذکور به بحث تسلیحات هسته ای انبار شده آمریکا در 5 پایگاه هوایی این کشور در اروپا و گسترش برنامه سپر دفاع موشکی آمریکا می پرداخت که تمامی مناطق غربی روسیه، بلاروس و اوکراین را در برخواهد گرفت.

* ناتو صرفا مجرى خواست های پنتاگون است

به نوشته روزوف، مباحثی که در خصوص نقش تسلیحات هسته ای در اروپا پس از پایان جنگ سرد، صورت پذیرفت در ارتباط کامل با استراتژی جدید هسته ای بود که وزارت دفاع آمریکا ماه گذشته آن را ارائه کرده بود. هرگز قرار نبوده و نیست که ناتو از پیش فرض ها و انتظارات آمریکا تخطی کند. نقش واقعی ناتو تنها پذیرفتن و اجرای طرح های پنتاگون است. همیشه رسم بر این است که دستورات پنتاگون از سوی شورهای همچون هلند یا لهستان ارائه شده و سپس واشنگتن خود ترتیب اجرای آن را می دهد. "آندرس فوگ راسموسن" (Anders Fogh Rasmussen) دبیرکل ناتو در يك مصاحبه مطبوعاتی با اشاره به بقای تسلیحات اتمی آمریکا در اروپا و همکاری کشورهای عضو ناتو با برنامه سپر دفاع ضد موشکی واشنگتن اظهار داشت: "مهمترین وظیفه ناتو محافظت از منطقه و ملت های آن است و در جهانی که سلاح هسته ای در آن وجود دارد، ناتو نیز به داشتن این تسلیحات بازدارنده به نحوی موثر و امن نیازمند است. البته برنامه دفاع ضد موشکی نمی تواند جایگزین بازدارنده مذکور باشد اما مکمل آن است چرا که ممکن است کشورها یا بازیگرانی وجود داشته باشند که به حدی عاقل نباشند که تسلیحات هسته ای ما منجر به بازدارندگی در خصوص ایشان شود. این کشورها یا بازیگران باید بدانند که موشک های محدودی که در اختیار دارند از سپر دفاع موشکی ما نخواهد گذشت."

البته آنچه راسموسن فراموش کرد بگوید این بود که ناتو و کشورهای قدرتمند آن با انواع تسلیحات عرفی و غیر عرفی به کشورهای شرق و جنوب تجاوز می کنند و این سپر دفاع ضد موشکی نیز تنها از آن رو ایجاد می شود تا جلوی اقدامات تلافی جویانه این کشورها گرفته شود.

دبیرکل ناتو همچنین اضافه کرد: "وجود تهدید موشکی علیه اروپا کاملا روشن و فزاینده است ... لذا ما باید دفاع موشکی متحد را از وظایف ناتو بدانیم."

سخنان اخیر راسموسن که یکی از آنها در برگیرنده خشم شدید از ایران است، نشان می دهد که منبع این به اصطلاح تهدید کجاست؟ اما راسموسن برای اغراق هم که شده اعلام داشت که 30 کشور وجود دارند که در حال گسترش برنامه های موشکی خود هستند. راسموسن پس از اشاره به این تهدید غیر واقعی ابراز داشت که وزرای خارجه ناتو گرد هم آمده اند تا در مورد مواردی همچون هزینه، فرماندهی و کنترل این سپر دفاع ضد موشکی بحث و تبادل نظر کنند. وی افزوده است که در نوامبر امسال، سران ناتو در اجلاس خود در لیسبون پرتغال تصمیم خواهند گرفت که آیا پیاده سازی برنامه دفاع ضد موشکی مشترک از وظایف ناتو محسوب می شود یا خیر؟

به نوشته این تحلیلگر آمریکایی، پس از پایان جنگ سرد و فروپاشی اتحاد شوروی در سال 1991، ناتو به طور عادی به اجلاس های سه سالانه خود در دهه 90 و اجلاس های دو سالانه بین سال های 1999 تا 2008 ادامه داد اما اجلاس امسال سومین اجلاسی است که به صورت سالانه برگزار می شود. در سال 2008 رومانی، در سال 2009 فرانسه و آلمان و امسال پرتغال میزبان این اجلاس خواهد بود. اجلاس آخری در فرانسه و آلمان پس از سال 1999 اولین اجلاسی بود که در یکی از کشورهای موسس ناتو برگزار شد. افزایش تعداد و مکان های برگزاری اجلاس ناتو نشانگر افزایش فعالیت ناتو و کشیده شدن آن به سوی شرق طی یک دهه گذشته است. در 10 سال بین اجلاس واشنگتن و اجلاس مشترک فرانسه و آلمان تمامی اجلاس ها در کشورهای اروپای شرقی برگزار شده اند: در سال 2002 در جمهوری چک، در سال 2004 در ترکیه، در سال 2006 در استونی و در سال 2008 در رومانی.

* ناتوی قرن 21 يك نیروی نظامی توسعه طلب

مکان های برگزاری اجلاس در شرق و جنوب شرق بیانگر آن چیزی است که در قرن 21 ناتو به آن تبدیل شده است: يك نیروی نظامی فعال و توسعه طلب که نیروهای خود را در بسیاری از مناطق نبردهای کنونی و گذشته وارد کرده است، نظیر بوسنی، کوزوو، مقدونیه، افغانستان، عراق، سودان و سومالی. نیروهای ناتو به بسیاری از کشورهای جدید نیز پا گذاشته اند همچون: آلبانی، قرقیزستان، تاجیکستان، ازبکستان، اردن و کویت. در سال 1999 قریب به 50 هزار نیروی چند ملیتی تحت امر ناتو در کوزوو حضور داشتند و در حال حاضر 90 هزار نفر از 120 هزار نیروی حاضر در افغانستان از ناتو هستند.

این نویسنده منتقد آمریکایی افزود: راسموسن در افتتاحیه اجلاس وزرای خارجه در استونی تاکید کرد که مرکز ثقل بحث ها در اجلاس پرتغال در خصوص سپر دفاع ضد موشکی و استراتژی جدید ناتو بوده و اظهار داشت که "در لیسبون، کشورهای عضو ناتو تصمیم خواهند گرفت که آیا سپر دفاع موشکی باید به عنوان ماموریت ناتو دیده شود یا خیر؟ به نظر من تردیدی نیست که چنین باید باشد."

وی حفظ تسلیحات هسته ای آمریکا در چند کشور اروپایی و توسعه سیستم دفاع موشکی در اروپای شرقی را جزئی از دکتترین دفاعی ناتو دانست. راسموسن در بخش اصلی سخنان خود گفت: "ما در حال جزمیت بخشیدن به تعهد پایدار خویش در مسیر دفاع از منطقه هستیم. این وظیفه اصلی ناتو در بند پنجم معاهده ایجاد این ائتلاف مورد تاکید قرار گرفته و تصریح شده است که حمله به هر يك از کشورهای ائتلاف به منزله حمله به تمامی آنهاست. لذا ما نیازمند به توان لازم نظامی هستیم. ما به نیروهای مدرن و متحرک نیازمندیم. نیروهایی که ایستا نبوده و بتوانند برای کمک به يك متحد سریعاً به حرکت درآیند."

بنابر این گزارش، دبیرکل ناتو با اطمینان کامل به آوردن دو دلیل به اصطلاح عقلی برای لزوم باقی ماندن استراتژی حمله هسته ای پیش دستانه آمریکا پرداخت و وجود رژیم های خطرناک و گروه های تروریستی را دلیل این موضوع دانست اما بعد تاکید کرد که هدف اصلی ناتو همچنان همان هدف همیشگی یعنی روسیه است. وی بدون نام بردن از روسیه گفت: "ما نیازمند آنیم تا شاهد حضور مشهود ناتو در تمامی سرزمین های مربوط به این ائتلاف باشیم. ... ما باید ساز و کاری برای کنترل فضای دریای بالتیک داشته باشیم. تعدادی از اعضای ناتو فعالانه در این امر شرکت دارند و قابلیت ائتلاف را در دفاع از منطقه و ملت های آن نشان می دهند. همچنین ما نیازمندیم که از ملت های خود در برابر خطرات جدیدی همچون حملات سایبری و قطع شدن جریان انرژی دفاع کنیم ...".

بدیهی است که در منطقه دریای بالتیک نه از آن دست رژیم های خطرناک مدنظر ناتو خبری هست و نه از نیروهای القاعده با چمدان های پر از مواد هسته ای! منشا قطع انرژی و حملات سایبری هم طبعاً روس ها هستند. گشت زنی هوایی بر فراز دریای بالتیک و تشکیل مرکز جنگ سایبری در استونی مقصودی جز روسیه ندارند.

این فعال ضدجنگ تصریح کرد: راسموسن در سخنان خویش نسبت به موضع هسته ای ناتو کاملاً بدون ابهام سخن گفت. وی علاوه بر اینکه تاکید کرد که ناتو نیازمند به تسلیحات هسته ای است و دلیل آن را هم رژیم های خطرناک و تروریست ها دانست، اظهار داشت که کشورهای ناتو نیازمند به سیستم دفاع موشکی یکپارچه هستند. به این ترتیب بار دیگر میان زرادخانه هسته ای آمریکا در اروپا و سیستم دفاع ضد موشکی ارتباط برقرار کرده و بدیهی است که این اقدامات، آن هم در نزدیکی مرزهای روسیه نمی تواند برای مقابله با ایران یا القاعده باشد.

* تلاش دبیرکل ناتو برای جا زدن مواضع هسته ای آمریکا به عنوان مواضع ناتو

راسموسن در بخش دیگری از سخنانش نتیجه نهایی تصویب استراتژی جدید نظامی ناتو را چنین توصیف می کند: "ایالات متحده خود صاحب سیستم دفاع ضد موشکی است. برخی دیگر از کشورهای اروپایی نیز توان لازم برای دفاع ضد موشکی از نیروهای خود را دارند ... اگر ما با هدف دفاع از همه کشورهای عضو ناتو سیستم های دفاع ضد موشکی کشورهای مختلف را تحت سپر دفاع ضد موشکی ناتو یکپارچه کنیم، این امر می تواند نمایشی بسیار قدرتمند از قدرت ناتو در قرن 21 باشد. من امیدوارم که ما تا اجلاس بعدی ناتو در لیسبون بتوانیم مراحل اجرایی این تصمیم را پیش ببریم."

راسموسن بار دیگر در مصاحبه با تلویزیون استونی مواضع ناتو در قبال تسلیحات هسته ای را چنین تکرار کرد: "اگر ما به جهان کنونی نظر کنیم، نمی توانیم جایگزینی برای بازدارندگی سلاح های هسته ای برای ناتو بیابیم ... به اعتقاد من استقرار تسلیحات اتمی آمریکا در اروپا بخشی از فرآیند بازدارندگی است که باید جدی گرفته شود."

این فعال ضد جنگ تصریح کرد: استراتژی 2010 ناتو در عمل هیچ تفاوتی با استراتژی کنونی که در سال 1999 به تصویب رسیده بود، ندارد. در استراتژی 1999 آمده است: "مهمترین تضمین برای امنیت اعضای ائتلاف توسط تسلیحات استراتژیک هسته ای تامین می شود، بالاخص تسلیحاتی که متعلق به ایالات متحده آمریکاست؛ همچنین نیروهای اتمی مستقل بریتانیا و فرانسه که به خودی خود نقش بازدارندگی دارند هم در ایجاد بازدارندگی کلان برای تمامی اعضای ائتلاف نقش خواهند داشت. حصول وضعیت قابل اعتماد هسته ای ائتلاف و نمایش قدرت آن و همچنین نمایش تعهد این ائتلاف به پیشگیری از وقوع جنگ همچنان نیازمند همکاری گسترده متحدین اروپایی است که در برنامه دفاعی کلان دارای نقش های هسته ای هستند. این کشورها باید در زمان صلح امکان استقرار، فرماندهی، کنترل و ارائه مشاوره به نیروهای هسته ای را در قلمرو خود فراهم آورند. نیروهای هسته ای مستقر در اروپا و منتسب به ناتو رابطه نظامی و سیاسی حیاتی میان اعضای اروپایی ناتو و اعضای این ائتلاف در آمریکای شمالی ایجاد می کنند. لذا ائتلاف همچنان نیروهای هسته ای را به میزان کافی در اروپا حفظ خواهد کرد."

وجود تسلیحات هسته ای در اروپا از پایه های اساسی ناتو است و یکی از ریشه ای ترین فلسفه های وجودی این ائتلاف به شمار می رود. اولین استراتژی نظامی ناتو که به سال 1949 باز می گردد شامل چنین عبارتی است: "تضمین توانایی اجرای بمباران استراتژیک و استفاده سریع از بمب اتمی. این امر وظیفه آمریکاست و سایر کشورها نیز این کشور را کمک خواهند کرد."